

дисертаційного дослідження», «Захист дисертаційного дослідження», «Наукова дискусія», «Наукова полеміка» та ін.

Таким чином, необхідно зазначити, що використання згаданих інноваційних методологічних прийомів, зокрема рольових ігор під час навчання української як іноземної сприятиме не тільки якісному навчанню іноземних громадян зазначеної мовної дисципліни, але й забезпечить підґрунтя для здобуття високого рівня професійної освіти.

Література:

1. Антоненко Л.В. Формування комунікативної компетенції засобами іноземної мови в гімназії №1 «Надія»: досвід. Світ виховання. – 2011. – №3.
2. Бондар С.О. Висоцька Л.Л. Гавриленко Н.П. Творчий пошук.– К.: Радянська школа, 1982.
3. Волкова Н.П. Педагогіка: навч. посіб. 3-тє вид.стер. – К.: Академвидав, 2009. – 216 с.
4. Виготський Л.С. Педагогічна психологія. –М.: Педагогіка, 1991. – 240с.
5. Симоненко Т. В. Реалізація інноваційних технологій навчання у процесі формування професійної мовнокомунікативної компетенції студентів-філологів. Вісник Черкаського університету. Серія «Філологічні науки». – 2009. – Вип. 169. – С. 181–186.
6. Хасия Т. В. Педагогические инновационные технологии в вузе. Актуальные вопросы современной педагогики / Под общ. ред. Г. Д. Ахметовой. – Уфа: Лето, 2011. – 120–121.

Значення переказу в процесі формування у студентів-іноземців навичок писемного мовлення

Ланова І.В.

*старший викладач кафедри інженерної педагогіки та мовної підготовки
Криворізький національний університет
м. Кривий Ріг, Україна
e-mail: lanovaia@ukr.net*

Актуальною проблемою методики навчання писемного мовлення іноземних студентів є розроблення різних видів підготовчих вправ, що сприяють формуванню в них навичок писемного мовлення.

Підготовчі вправи можна розділити на мовні та мовленнєві. Серед мовленнєвих вправ, що розвивають писемне мовлення, переказ посідає важливе місце. Переваги його полягають у тому, що це комплексна вправа з лексики й граматики. Переказ дає можливість викладачеві намітити й дотримуватися етапності у формуванні навичок писемного мовлення, бо переказ привчає іноземних студентів обмежувати себе в рамках тих лексико-граматичних

засобів, якими вони володіють на даному етапі. Переказ допомагає виробити навички самостійного вибору цих мовних засобів, тренує студентів у правильній побудові речень, контролює та закріплює мовний матеріал, даний викладачем. Переказ – один із найскладніших видів власне мовленнєвих вправ, що потребують своєї певної системи вправ.

Збірка текстів для переказів могла б стати частиною навчального комплексу посібників. Це означає, що зміст спеціально складених текстів для переказів повинен бути пов'язаний зі змістом текстів головного навчального посібника граматично й за можливістю лексично. Тільки в цьому разі переказ як вид мовленнєвої вправи виправдає своє призначення й стане комплексною вправою закріплення вивченого лексико-граматичного матеріалу.

Тексти відбираються та адаптуються з урахуванням тематики навчально-виховного плану I та II семестрів підготовчого відділення та країнознавчого аспекту викладання української мови як іноземної. Через це основна вимога до тексту – його інформативність. Тексти сюжетного характеру будуються на загальноповсякденній лексиці або лексиці мови спеціальності. Найкраще було б почати систематичний розвиток навичок писемного мовлення на ранньому етапі навчання, а саме після початково-фонетичного курсу, тому перші тексти для переказів можуть являти собою мікротексти. Поступово обсяг текстів зростатиме (до кінця II семестру до 800 слів). Підготовчі вправи можуть бути пов'язані з технікою письма, зі змістовим аналізом тексту, із поповненням у пам'яті студентів змісту тексту, із трансформацією тексту.

У роботі з іноземними студентами підготовчого відділення існує своя етапність у формуванні навичок писемного мовлення на матеріалі переказів. Цю етапність слід урахувати, складаючи систему підготовчих вправ. При формуванні початкових навичок писемного мовлення, коли робота ведеться на рівні речень, перевага віддається ретельному переказу, у якому студенти передають зміст, поки що не користуючись граматичними засобами, що є в тексті. Стислий переказ є наступним етапом формування навичок писемного

мовлення. При роботі над цим видом переказу студенти повинні вміти передати головний зміст тексту, користуючись обмеженою кількістю слів, показати вміння виділяти суттєві факти та знаходити адекватні засоби для стислого й логічного висловлювання з опорою на даний текстовий зразок.

У другому семестрі можна перейти до наступного, більш складного етапу формування навичок писемного мовлення. Це розвиток уміння вільного переказу своїх думок у письмовому вигляді, але це можливо тільки тоді, коли іноземний студент має достатній лексичний та граматичний запас. У другому семестрі використовуються нові типи переказів – розгорнутий та вільний. Ці типи переказів дають можливість вводити та поступово підсилювати творчі моменти в роботі студентів, підводячи їх до самостійного писемного висловлювання. Змінюються й види завдань до текстів, додаються нові.

Переказ є важливим видом власне мовленнєвої вправи, що формує навички писемного мовлення, тому використання його повинне посісти важливе місце в навчальному процесі на підготовчому відділенні для іноземних студентів. На матеріалі текстів для переказів студенти вчаться знаходити залежність подій та явищ, розрізняти суттєві й несуттєві ознаки предмета, вчаться логічно мислити. Тексти для переказів дають можливість ознайомити студентів із досягненнями науки та техніки світу, культури й мистецтва країни перебування й тому мають велике виховне значення.

**Викладання теми «Родовий відмінок іменників і займенників» –
конструкції «У мене є... – У мене немає...»**

Литвиненко О.О.

к. філол.н., доцент кафедри українознавства та латинської мови

Національний фармацевтичний університет

м. Харків, Україна

e-mail: olytv@yahoo.com

Вивчення системи відмінювання в українській мові становить собою серйозну проблему для іноземних студентів з англійською мовою навчання, які раніше не вивчали жодної зі слов'янських мов. Вивчати відмінювання